

10 Sayısının Hikmeti

Armağan TEKDÖNER

Başına neler geldi bu gece, gördün. Bir daha misafirlige gittiğinde içtiğin biraya dikkat et, eğer bir dahası olursa tabii.

Son günlerde, Allah bilir hangi maksada hizmet için anlamsız bir sıklıkta gittiğin Ferruhlar'ın evi. Sen bir kenarda yığılmışsın ama, eski arkadaşının sana anlatacakları hala bitmemiş ki, yayvan ağzında, şu sözleri birayla çalkalıyor. İyi dinle:

"Karıma ta on yıl önce göz dikmiştin, bunu biliyordum. Bilmezlikten gelişim, sana bir şans tanımak maksadıylaydı. Fakat tüm fırsatları teptin."

Ferruh birasını tazeliyor, bu açtığı onuncu kapak. Ortalık bomba patlamışçasına darmadağınık, yerdeki bira şişeleri kilimlerden daha fazla alan kaplıyor. Belli ki birkaç gündür devam eden alemin kalıntılarına dokunan olmamış henüz. O kadar şişe, bir sermaye eder vallahi. Ferruh lafına devam ediyor:

"On bira fazla,' mı diyor donuk bakışların? Belki de daha fazlasını içtim. Her şeyin onuncudan sonrasını karıştırıyor insan. Aslında sen de pis bakışlarınla karımı soymaya daha önceleri başlamıştın da, ben ancak on yıl önce fark etmiştim. Çatlak solucan seni, sonunda nasıl da kıvrıldın yerde."

Ferruh ayan beyan sarhoş artık, evde sessizlik, gökte martılar. Buna en iyi çare bir barok CD, yüksek sesle. "Müzik komşuları gece yarısı uyandırmasa. Her birinin evi, bir diğeri için gözlemevi görevi gören, kent taşralıları." Ferruh'un sosyal konulardaki ve komşuluğa ilişkin görüşleri, bazen tuhaf sınırını zorluyor. Atmosfer hareketleri kadar sesli geçirtileri eşliğinde, sana şimdi anlatacakları, biraz daha dışı dokunur şeyler:

"On yıl önce... Sen, ben ve karım bizdeydik. Ben mutfaktaydım, siz de salonda hani. Sana ilham veren o elektrik kesintisinin müziği susturduğunda yarattığı sessizliği dikkate almayıp, karıma fısıldadığın şiir. İşte onu mutfaktan duymuştum. 'Biz de bu karanlıkta yasakları yasaklasak,' ha? Bu sözleri horuldadığın sperm damlayan sesinle, o gün bugündür kulağımın ırzına geçiyorsun. Alçaklığını beynimden sökemedim. Alıntılar kralı seni."

Yeni bir bira gerekecek. Ferruh kendi söylediklerinin etkisinde kalarak, onuncuyu fondip yapıyor çünkü. Bir martı kahkahası ise, yeni açılacak biraya çerez olacak. Işıltılı manzara pencereden göz kırpmıyor: aynen yaşlı orospular gibi, İstanbul geceleyin daha güzel. Demek yasakları yasaklamak istiyormuşsun bir zamanlar? Baksana, Ferruh hala sinirli, susmak bilmiyor:

"Ne mal olduğunu zavallı cesedine değil, sen canlıyken suratına haykırmayı çok düşündüm. Fakat herhangi başka bir yamuk yaptığını da, yıllar boyunca yakalayamadım doğrusu. On ay öncesine kadar en ufak bir açık vermedin."

Ferruh ve bira, birer can dostu. Geveze Ferruh diyor ki:

"Bilseydim ki hatanı kabul edip özür dileyecektin, ya da karımı elde etmek için kavga edecektin... Belki beni sakinleştirmek için susacaktın hatta iftiraya uğradığımı iddia edip küsecektin... Veya yaptığının nedenlerini tartışacaktın, sinirlenip bağıracaktın, kendini aşağılanmış hissedip dövüşecektin... Yahut tam tersine, karımı sana bırakmam için yalvaracaktın, bunu unutmam için tehdit edecektin, hiç değilse yalan söyleyecektin... Her neyse, ne yapacak olsan bu olmayacaktı. Ama pişkince ve arsızca sırtacağından adım gibi emindim. Kesik kesik, yavşakça, öksürüklü bir hırıltı. Ve 'büyütme,' diyecektin her zamanki aldırıışsız ifadenle. İşte bu nedenle sustum, seni de susturdum."

Artık iş zamanı, senin gövdeni yok etmesi gerek Ferruh'un. Misafirliğe gitmiş olduğun evden, tuhaf bir ambalaj içinde çıkacaksın. "Son bir biradan kim ölmüş?" Ferruh'un yürütmeye çalıştığı bu mantık sakat, ilk içtiğin biradan sonra adamın gözünün önünde sen yıkılmışken hele... Ferruh:

"Birkaç yudum içip yere düştüğünde, inan ki sevindim. Koyduğum zehir için 'fena çırpındırarak,' demişlerdi ve ben her şeye rağmen seni o halde görmeye dayanamayacaktım. Yüreğim parçalanacaktı. Meğer ölmek o kadar da zor değilmiş, nasıl da sessizce çekip gittin bu dünyadan! Bak oğlum, bütün meseleyi nereden çaktım, bilmek ister misin? Sana bunu da anlatabayım da, daha sonra yakayım ölmeden çürümüş bedenini."

Amma da bira. Ferruh evde bir tıkırtı duyar gibi olsa da, sarhoşluğu, seninle yalnız olduğuna kanaat getiriyor. Üzerindeki eşofmanı çıkartıp pantolon ve gömlek giyiyor, birazdan seni aşağıya taşıyacak çünkü. Anlatmaya da doyamıyor:

"Otopark. Karımın otoparktaki arabasının kapısıyla pervazı arasından sokuşturduğun

not. Ben Almanya'dayken, 10 Aralık 1999 hani. Evet bunu da biliyorum. Nereden mi? Sen oraya girersen bana fitlesin diye, otopark görevlisine senelerce boşa para vermemişim demek ki."

Ferruh'un neşesi hala yerinde. Yine bir tıkırtı. Huyudur, Ferruh'un detaylara aldırış etmediğini bilirsin. O sadece kendisini anlatır:

"O Allah'ın cezası kağıt parçasını elde etmek veya yazdıklarını karımdan öğrenmek mümkün olmadı. Yalnız içimden gelen bir ses, tiksiniç bir gizli ilişki içinde olduğunuzu kulağıma haykırıyordu. Ve kararımı on gün önce verdim. Aşıkarn ispatı gerekmez. Boşalırken bacaklarını sallıyor, değil mi?"

Bir koca çuval. Bunun sağlamlığından emin olmak istiyor Ferruh. Çuvalı beceriksizce çekiştirerek güya bazı testler yapıyor. Senin cesedini bu çuvala sokup kazan dairesine indirecek, kömürlerle beraber yanacaksın. İnanmıyorsan, Ferruh'a kulak ver:

"Bak moruk, ölmeyebilirdin de. Fakat bardağı taşıran son damla, metresimi de kirlletmen oldu. O namussuz Zehra'nın, sonunda sana bile verecek kadar düşeceğini biliyordum. Bu nedenle seni onunla hiç tanıştırmamıştım. Demek onu o gece, Çırağan'da becerdin? Bir tek şeyi unuttuğsun: o otelin müşteri adresine fatura gönderdiğini. Sizin otelde yiyiştığınızden on gün sonra senin evine gelen, 10 Ekim 2000 tarihli fatura örneğın, yani bana kararı verdirten evrak. Bir otel faturası neyi mi kanıtlar? Hiçbir şeyi elbette. Eğer faturadaki ekstralar bölümünde benim telefonumun numarası ve 'saat 01.10' ibaresi olmasa. Saat 01.10'da Zehra beni aramış ve uzun uzadıya konuşmuş olmasa. Bir de beni kıskanıyormuş ayaklarda, senin de gayet yakından duyduğun gibi. Demek senin koynundan beni aradı? On santimlik çışli çükünü içeriye itiştiirmeden önce benimle yeterince alay ettin mi bari?"

Suratına tükürdükten sonra lafa devam ediyor:

"Bunu sana canlıyken anlatsaydım, iddiaya girerim ki üzerinde duracağın tek şey, senin o faturayı almayışının nedeni olurdu. Sen sormuşsun farz ederek söyleyeyim: Sebep, daimi olarak gözetim altında tuttuğum posta kutundan, onu benim alışım. Ve lütfen söyle, uğursuz tanışmanız nasıl oldu?"

Ferruh yere eğilip sana bir tokat çakıyor. Artık suratın diğer yana dönük. Çuvalı hazırlarken, sana anlatacağı bir şey daha var:

"Birana katacağım zehri temin etmek için bayağı uğraştım, her isteyene vermiyorlarmış. Satılan yeri bulmak bir dert, zehrin özelliklerini öğrenmek ayrı... Bu kadarcık zehri el altından almak kaçta geldi biliyor musun? Neyse, sen git de günahlarının hesabını şeytanlara ver. Bak ne aklıma geldi, bir keresinde de bizim banyoda yakalamıştım seni, karımla beraber. Güya musluk bozulmuşmuş da, sen contasını değiştiriyormuşsun. Şerefine, şerefsiz amele seni. Kadınları amelelikle etkileyebileceğini zannederdin hep. Karımla arkandan bayağı gülmüştük..."

Bir fırt bira daha, Ferruh'un görüşlerinde ani bir değişikliğe neden oluyor:

"Aslında sen de olmasan o musluk hep damlatacaktı, akşam o her zamanki 'tıp-tıp' damlamayı duymayınca sana müteşekkir olmuşum doğrusu. Senin yüzünden biraz tartıştık, karım seninle arkadaşlığımı kesmemi istiyordu. Seninle alay ettiği için karıma küsmüştüm. Karım senin yelken kulaklı olduğunu söyleyince, bayağı hır çıkarmıştım gece yarısı."

Ferruh işi unutmuş, koltuğa kaykılmış. Bir palamut yakmış, tütürüyor. Şimdi kim seni çuvala sokacak, aşağıya indirecek... Hem de yakalanmadan. Biraz ertelemeli. Tıraşa devam ediyor:

"Ne olur anla beni, Zehra yüzünden oldu biraz da. Yatakta muazzam bağıriyor ama değil mi? Aynen 'hağğğ-hağğğ,' diye. Kalın ve uzun bacaklarını omzuna atmış mıydı? Bir de zevkten çıldırmış gibi sırtını tırmalamıştır. Senin de sırtın kanamış mıydı? Adisiniz ama, keşke seni öldürmeseydim. Allah belanı versin."

Esrar dumanları odayı iyice kaplamış, Bach kantatlarını sislendiriyor. İlahi bir müzik, kutsal amaçlar, kaliteli uyuşturucu. Sahur vakti. Civar binaların duvarlarında birer birer sarı pencereler ortaya çıkıyor, kimisinde flüoresan. Kentli köylüler bir bir uyanıyor işte, yoksa halkın bilinçlenmesi dedikleri mi gerçekleşiyor? Bu bolluklar kentinde, kiminde maddi, kiminde manevi değerler had safhada. Herkes en azından bir açıdan çok zengin.

Ferruh'un karısı çok tatlıydı ama, sana şimdi anlatacakları çok acı. Çünkü bu kez senin karın başrolde, üstelik de soyunmuş olarak. Bunu dinle işte:

"Bak dostum sana şunu itiraf etmek istiyorum ki, -aslında ölmüş olmasan bunu sana söylemeyecektik, ölene kadar susmak üzere ant içmiştik. Öldüğüne göre, andımızı bozmuş olmuyorum- Çırağan'ın nimetlerini ben senden yıllar önce keşfetmişim, harika bir mekanmış. Yani karın ve benim için öyleydi demek istiyorum, tahrik edici ve neşe dolu bir keşif olmuştu, ha-ha! Zehra'yla deniz tarafında mı kalmıştınız? Allah bilir sen ön tarafı pahalı bulup, Zehra'yı arka tarafa

bakan odalardan birinde becermişsindir. Ben senin karına daha kıyak davrandım moruk. Deniz tarafında, balkonlu oda. Hayat boyu onu bu şekilde onore etmedin sen. Ayrıca onun da bazen senin tarafından el üstünde tutulmaya hakkı var, oysaki sen, sadece benim metresime çalışıyorsun."

Hafifçe kıpırdanışını, hayal zannediyor Ferruh. Fakat Ferruh'a zehir diye kazıkladıkları bayıltıcı ilacın etkisi geçince gözlerini açman, Ferruh'un şoka girmesine neden olacak. Aslında o ilaç da adam öldürebilir, eğer kurbanı bir banyo küveti dolusu içirilebilirse. Senin son anımsadığın şey, dudağına götürdüğün bira bardağı...

"Ne oldu Ferruh? Neden yerdeyim?"

"Aman Tanrım! Sen ölmedin mi?"

"Tanrın ölmüş olabilir ama ben hala hayattayım. Ha-ha. Öhhö-hö..."

Eski haline bayağı çabuk dönüyorsun!

"..."

"Burnuma hoş ve tatlı bir esrar kokusu geliyor. "

Yavaştan doğruluyorsun. Ferruh hala şokta. Esrar senin için kadın kadar kutsal ve kadın gibi tatlı konulardan biri. "Bütün kadınlar ve her cins esrar, hepsinden olsa." Eğer sahiplenmeye dayalı bu sapık ideolojileri kafandan silmezsen, çarpılırsın bir gün.

"Ne var lan, yerde ne işim var? Başım çatlıyor."

"..."

"Oğlum ne var, hortlak mı gördün be?"

Tiz bir kadın çılgılığı patlıyor, camların kırılmayışı mucize. İkiniz de sığıyorsunuz.

"İğrençsin Ferruh, meğer ne hayvanmışsın. Her şeyi duydum."

Ferruh'un karısı! Elinde albay babasının tabancası, işte eşikte dikiliyor. Hayallerinin kadını, o rutubetli otoparkta dili ağzına girdiğinde seni delirecek hale getiren hani. Kokusu çıldırtıcıydı. İlk üzerine abandığında nasıl da iç geçirmişti. On saniye süreyle, kadının ağzının on milim dibinde kendi ağzın. Dudaklarınız dokunmadan hayvanca soluyuşunuz... Göğüsleri şu anda da muhteşem, hele yattığın yerden görünen bacakların tasviri olanaksız. Ağzından salya akıyor, alık seni. O halinle bile hemen şey oldun.

Kadın elindeki tabancayla gösterdiği kocasına hitaben haykırarak, bir kez daha sesiyle cam kırma denemesinde bulunuyor:

"Arkadaşın olacak bu süprüntünün orospu karısıyla, paramızı demek Çırağan'larda yedin?"

"Yemin ederim ki..."

Arka arkaya ateş. Salyaların bile donuyor. Bunu sen de beklemiyordun, Ferruh da. Evde panik. Martılar balkondan kaçıyorlar, gök gürültüsü gibi kanat sesleri. Ancak kadının tamamen ıskı geçtiğini söylemeye gerek yok, hayatındaki ilk atışlarında kimseden yüksek isabet yüzdesi beklenemez. Kurşunun teki, içindeki çiçeklerin çoktan çürüdüğü kiç vazoyu deliyor, diğeri kim bilir duvarın neresinde. Silah sesleri komşular için ya bir havai fişek gösterisi, ya da sokaklarda gezen maganda alameti. İstanbul'da bu sestten doğal ne olabilir? Belki de bir yerlerde, kalleş düşman bir ülkeye, milli takım gol atmıştır.

Duyarlı Ferruh karısının yanı başında bitmiş saçlarını okşarken, kadın kendisini atmış olduğu yerde ağlıyor. Vazodaki su halıyı ıslatmış.

Sinmiş olduğun köşede, kadının son dedikleri kafanda dönüyor: "Nasıl yani? Bu manyağın karımla yattığı da nereden çıkıyor?"

Sabah ezanıyla birleşen bir mutluluk tablosu. On yıllık husumet on dakika içinde atlatılmış, hepiniz sarmaş dolaş olmuş vaziyette bir dostluk atmosferi içindesiniz. Kadının dediklerini şöyle yorumluyorsun herhalde; "her isterik kadının olağan kıskançlıkları." Ferruh neler döndüğünü tam anlamasa da, esrarlı kafasıyla bile seni öldürmeye kalkıştığını anımsıyor. Fakat ölmeyişinin nedeni üzerinde sonra düşünecek, demek karısı baştan beri evdeymiş. O anda tek yapılabilecek şeyi yapıyor: bir sorun yokmuş taklidi, tüm evliliklerin olağan işleyiş biçimi yani. Herkesin bildiği şeyler işte canım.

Dostlar birbirinden özür diliyor, övgü dolu sözler dudaklardan dökülüyor. Ferruh'un karısına sevimli ve neşeli bir sesle hitap ediyorsun:

"Yani yenge, amma da korktuk!"

Piç Ferruh, neşelilik taklidini senin kadar iyi yapıyor. Sana hitaben:

"Büyütme Allah aşkına, karımı bilirsın, biraz sinirlidir."

Son defa şansını denemelisin. Rahatlatıcı bir ses tonuyla kurcalıyorsun:

"Ama yenge, sen hani bir şeyler diyordun ya..."

Ferruh noktayı koyuyor:

"Yahu kapatın be çocuklar, haydi şöyle bir sarılalım."

Arkadaşlar, sevgi ve dostlukla birbirlerine yeniden sarılıyor. Kıllı, kirli, terli ve daima ete susamış elinle kadının gömleğinin altından belini okşarken sen, Ferruh'un ruhu duymuyor. Ya da göz yumuyor daha fazla sorgulamaman karşılığında. Ama o sert yumuşaklık yok mu, nefesin hızlanıyor. Ağzında yılışık bir gülüş, şeyin şey oluyor.

Değiş tokuşlar, her aileye bazen yararlıdır.

Gelelim on sayısının hikmetine. Her şey bir yana, o gece saat 10.00'da -Ferruhlar'daki o mahut geceden tam on gün sonrası yani- sefil bir otel odasında, Zehra'nın zehirlenmiş olarak ölü bulunması da mı bunun kanıtı değil pekiyi? Resepsiyondakilerin ifadeleri çelişkili: yarı kör olanı kadını sana benzeyen biriyle otele girerken gördüğünü sanıyor, diğer ilkokuldan terk budalanın çizdirdiği robot resim ise, Ferruh'u andırıyor. (O heriflerin biri çalışırken, diğeri uyur hep zaten.) Polis ise, bir ahlaksız kadının ölümü konusunda mesai harcamak istemiyor, hele üç kuruşluk şahitlerin ifadelerine dayanarak bir takım saygıdeğer beyefendileri rahatsız etmektense...

Son bir nasihat: onuncu evlilik yıldönümünüz yaklaşıyor, parti esnasında Ferruh'a dikkat et. Varlığından senin haberin olmayan, karının diğer cep telefonundan saat tam 00.10'da, karını aradı. Yani sen eve hangi cehennemden yeni gelmiş, banyoya gireli tam on dakika olmuşken.

Sen hala sayıların hikmetine "batıl itikat" de.